

Tuần Báo Vô Vi

3 tháng 8 năm 2014

Số 197

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Mỗi Tấm Hình Là
Một Câu Chuyện
- Hướng Tâm
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Sự thông minh do đâu mà có?
2. Làm sao thấy được sự trì trệ của chính mình?
3. Vô cùng tận là sao?
4. Làm phước cứu trợ người lâm nạn có hữu ích gì không?
5. Ôm nghiệp quên mình thì sẽ ra sao?
6. Làm sao mới gọi là tà?
7. Siêu giác là gì?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

Monaco 8-10-96 2:55 AM 1) Hỏi: Sự thông minh do đâu mà có? Đáp: Thừa sự thông minh nhờ sự tận dụng khả năng của chính mình mà có. Người tu thiền tự lập lại sự quân bình của chính mình, trong vòng trật tự và thông suốt. Kệ: Khởi óc thanh tịnh chuyển sang minh Giàu lòng tu tiến hiểu thâm tình Quy y một mối Trời ban phước Tận hưởng tình cha sống chẳng xa.	Monaco 9-10-96 7:20 AM 2) Hỏi: Làm sao thấy được sự trị trệ của chính mình? Đáp: Thừa nhìn thẳng vào sự trật tự của chính mình hằng ngày đã hoàn tất chưa? Thì sẽ thấy rõ sự trật tự của sự khởi điểm thì mới thấy được sự kết quả ở tương lai. Nhân là do thiên thời địa lợi nhơn hòa, thì mới hiểu được luật nhơn quả. Kệ: Thiết tha tiến hóa tâm thân hòa Trí tuệ phát quang tự hiểu xa Thông suốt đường tu không trở ngại Bền lòng tự tiến chẳng còn xa.
Monaco 10-10-96 4:25 AM 3) Hỏi: Vô cùng tận là sao? Đáp: Thừa vô cùng tận là thanh nhẹ càng thanh nhẹ hơn nữa, ánh sáng càng sáng hơn, thì mới tận diệt được sự tranh chấp. Kệ: Thâm tu thâm tiến giải phân tâm Trí tuệ phân minh tự hiểu thâm Nguyên lý tràn đầy trong ý thức Thực hành chơn pháp tự phân tâm.	Monaco 11-10 - 96 3:00 AM 4) Hỏi: Làm phước cứu trợ người lâm nạn có hữu ích gì không? Đáp: Thừa làm phước tức là đại diện Trời Đất chuyển luồng điển thiện lành tận nơi tận chốn cho người đau khổ, đem lại một luồng gió thoảng tình thương của Thượng Đế tận độ quần sanh trong cơn nguy biến. Ngược lại lợi dụng tình thế ăn xén và vụ lợi để hưởng thụ lại mang họa vào thân, tội chỉ có tăng mà không giảm, phần hồn sẽ oằn oại, tai nạn sẽ xảy ra trong lúc sống như lúc chết. Kệ: Si mê tiền bạc chẳng thêm lời Tạo khổ cho tâm khó nghĩ ngơi Tình đẹp không còn thêm động loạn Giúp người được sống chẳng xa Trời.
Monaco 12-10-96 4:00 AM 5) Hỏi: Ôm nghiệp quên mình thì sẽ ra sao? Đáp: Thừa ôm nghiệp tức là lo cho người khác ngoài khả năng của chính mình, không lo tu sửa và tự tạo thêm sự bận rộn không cần thiết. Ngược lại lo tu thiền và thành tâm phục vụ người đau khổ lại được phước, học được từ bi và thực hiện từ bi. Tu thiền là lập lại trật tự cho chính mình và giúp đỡ người khác, cuộc sống rất có ý nghĩa, nằm trong vòng trật tự phát triển từ đời lẫn đạo. Kệ: Cứu mình giúp họ mới an vui Thanh trược phân minh rõ đạo mùi Xây dựng chơn hồn tu tự tiến Kiếp người ngắn gọn được rên trui.	Monaco 13-10-96 4:00 AM 6) Hỏi: Làm sao mới gọi là tà? Đáp: Thừa làm những điều không cần thiết cho bản thân và quần chúng gọi là tà, như nhậu nhẹt và dâm dục tự hại mà không hay, tưởng lầm là đã đạt thành, tu thì không thực hành pháp môn đứng đắn, bày ra những chuyện cúng bái tự gạt mình và gạt người khác, tâm linh không phát triển và không thoát khỏi ngục tù tâm linh. Kệ: Quyển luyện mê tin tự gạt mình Tạo sai tạo động chẳng giác minh Duy trì chậm tiến không giờ dứt Không minh nội tại uổng công trình.

7) **Hỏi:** Siêu giác là gì?

Đáp: Thừa sự siêu giác là thật sự tự hiểu trong thanh tịnh, vượt qua cơn khảo đảo của tình đời đen bạc.
Kệ:

Cơ duyên thực chất tự quy hàng
Tự tiến khai minh tự chuyển sang
Chung lối một đường ta tu tiến
Cảm thông Trời Phật tự thân hành.

Lời Vàng Tiếng Ngọc

Chủ Nhân Tự Giác

*“Chủ nhân tự giác thân thanh giác
Trí điển phân minh lý luận bàn
Hồi tưởng quê mình nơi xán lạn¹
Thanh cao tự giác pháp phân quang”*

Chủ nhơn, chủ nhơn ông, chủ nhơn ông là cái gì? Chủ nhơn ông là Ngọc Hoàng Thượng Đế cai trị cái tiểu thiên địa này. Hồi Ngọc Hoàng Thượng Đế ngự ở đâu? Ngự ở trung thiên thể giới ngay con tim này, mà quản lý trên và dưới, thấy rõ ràng chủ nhơn chưa. Đó, thì luôn luôn cái hào quang sáng suốt đó là quản lý từ đầu chí chân, mà đầu bức một sợi chân lông đau đớn, chủ nhơn ông cũng phải theo sự đau đớn, mà ngắt ngón chân đau đớn thì chủ nhơn ông cũng phải chạy xuống hòa đồng với sự đau đớn đó. Khi ta hiểu đó là ta chủ trị cái tiểu thiên địa này, mà phải hòa đồng với mọi trạng thái đau khổ, sung sướng trong cái tiểu thiên địa này không khác gì cái vũ trụ càn khôn của đấng tạo hóa đang giữ và đang lo lắng cho mọi người. Thì chúng ta phần hồn đang lo lắng cho từ đầu chí chân của cái cơ thể này, cái tiểu thiên địa này. Bây giờ, chủ nhân tự giác, có phần hồn các bạn tu càng ngày càng sáng suốt, càng thấy tội lỗi của mình là tự giác. Thân thanh giác lúc đó cái thân nó được yên, còn ông chủ không yên thì cái thân không bao giờ yên. Ông chủ động loạn cái thân không có bao giờ mà được yên, chỉ nặng nề thêm thôi.

“Trí điển phân minh lý luận bàn”: Lúc đó chủ nhân tự giác rồi, thì trí điển nó phân minh rõ ràng, đời đạo, thanh trực, âm dương phân minh rõ ràng. Lý

luận bàn là bàn tới chỗ nào là khai thông trở về chơn lý chỗ đó không bao giờ bị nặng nhọc nữa.

“Hồi tưởng quê mình nơi xán lạn”: Biết được nguyên căn của chúng ta ở nơi thanh cao điển quang sáng suốt chứ không phải ở nơi ô trược như ngoài trần đã tưởng.

“Thanh cao tự giác pháp phân quang”: Lúc đó chúng ta hướng thượng thanh cao tự giác thì cái pháp là tiến giải, phân ra sự xán lạn của nội tâm của chúng ta và cơ tạng của chúng ta đều có kim, mộc, thủy, hỏa, thổ đầy đủ, phân ra nó mỗi giới mỗi ngành đều tiến triển sáng suốt, ngũ sắc ngũ quang, huyền sắc huyền quang. Lúc đó là chúng ta thấy đi đâu cũng nhẹ nhàng mà ở đâu cũng là nơi thiên giác cả.

*“Phân quang chuyển lý mở đàng
Tự dui, tự tiến tâm an dung hòa”*

Chúng ta phân quang, phân ra sự sáng suốt rõ rệt của mỗi ngành mỗi giới, chuyển lý mở đàng, mở con đường tiến về chân lý.

“Tự dui, tự tiến tâm an dung hòa”: Minh tự ý thức được và mình tự tiến hóa đi tới cái không không thì cái tâm nó an, nó dung hòa.

*“Thân tâm minh cảm chẳng xa
Ta là vũ trụ ta hòa càn khôn”*

Cái thân và tâm của chúng ta hiểu được rồi, chúng ta không có thấy cái gì xa hết. Cái gì cũng ở sát trong nội tâm chúng ta mà chỉ chúng ta không chịu hóa giải nó thôi, khi hóa giải rõ ràng ta là vũ trụ, ta hòa càn khôn. Đó, tất cả những cơ giới ngoài như trong, trong như ngoài.

“Diễn thanh sống động trường tồn

¹ Xán lạn: Sáng sủa, rực rỡ.

“Hào quang rực chiếu tâm hồn thanh cao”

Cái điển thanh lúc nào cũng sống động, thấy chúng ta không có cái chỗ kêu bằng chết hay là đau khổ nữa, lúc nào nó cũng sống động. Động tới là nó tiến giải, động tới là nó chấp nhận, động tới là nó tìm hiểu, nó khai thông, đó là trường tồn.

Hào quang rực chiếu, khi nó thông chừng nào thì sự sáng suốt bên trên và của nó hòa hợp với nhau, nó mới rực chiếu, sáng suốt lên, tâm hồn thanh cao lúc nào nó cũng nói về chuyện từ bi bác ái. Trong lúc người ta tới xua đuổi, kích động nó nhưng mà nó thấy đối phương coi là nó, đang làm sự kích động để đưa con người tiến tới bến giác thì trước mặt nó đều có những vị Phật, đều có những vị Ngọc Hoàng đang giáo huấn nó để tiến hóa.

*“Lấy không chuyển hóa muôn màu
Về không giáo chủ muôn loài về không”*

Đó, tôi lấy không chuyển hóa muôn màu, nếu mà trở về cái thanh thân không động rồi, thì chúng ta thấy cái lý do nguyên lý của muôn màu, hóa hóa sanh sanh của vũ trụ càn khôn. Về không, khi mà ta về cái chỗ không động rồi là ta phải lãnh đạo giáo chủ muôn loài về không, những cái mà nó đang tiến về sự không không này, nhờ cái không kia thừa tiếp nó mới tiến được.

*“Phước tâm tiến giải tự trông
Nghìn đời phát triển tháp tông thiên không”*

Cái phước, cái cây phước của trong nội tâm của mình tiến giải tự trông phải lo vun bồi nó thì: “Nghìn đời phát triển tháp tông thiên không”: Luôn luôn nó cứ tháp tông bên trên thì nó sống mãi chớ nó không đi tới chỗ âm u mà tự diệt được nữa.

*“Minh đời mình định hóa công
Thông gian thượng hạ chuyển vòng khai minh”*

Nó minh đời, nó hiểu cái đời là nằm trong cái định luật hóa sanh để cho phần hồn học tập tiến giải. Minh định hóa công sự sắp đặt của Đấng tạo hóa rất rõ ràng cho muôn loài và muôn người. Thông gian thượng hạ thông qua trên cũng như dưới chuyển vòng khai minh, nó đi hết từ trước tới thanh, thanh tới trước nó biết, nó biết nó.

*“Tiến về thắng cảnh chơn tình
Không nao không núng tự mình sửa mình”*

Mình tiến về thắng cảnh chơn tình đi tới chỗ không thay đổi là chơn lý, không nao núng. Tự mình, mình hiểu được cái đường đó là đường tiến vô cực vô biên, sửa mình, sửa lấy mình.

*“Phóng thân, thân phóng kết tinh
Từ đời qua đạo thâm tình an vui”*

Mình phóng là cái thanh điển mình ngồi thiền mình đưa ra, rồi mình thân cái gì, thân cái thanh điển, rồi mình phóng trở lộn lại, thân trở lộn lại, nó kết tinh thành cái sự sáng suốt trên bộ đầu chúng ta. Mà sự sáng suốt đó là do đâu có, do càn khôn vũ trụ và tiến chuyển hóa cho chúng ta và sự thanh cao của chúng ta kết tinh, nó mới có sự sáng suốt đó.

“Từ đời qua đạo thâm tình an vui”: Từ ở thế gian, từ đời chúng ta hiểu rồi, định luật hóa hóa sanh sanh rồi qua đạo. Nó tiến tới sự thâm tình an vui của nội tâm du dương, sống sung sướng mà chúng ta không có thể tỏ cho người đời, không có cái bút viết nào mà viết cho hết sự an vui đó.

*“Vạn linh đáp ứng các mùi
Rèn trui thân tiến, bồi nguì tiêu tan”*

“Vạn linh đáp ứng các mùi”: Thì chủ nhơn ông mà thức giác rồi thì vạn linh trong cơ thể này nó đều đáp ứng các mùi như sự tiến hóa ở bên trên. Chủ nhơn ông học được đưa cho tất cả vạn linh cái tiểu thiên địa này được học và ảnh hưởng nhơn quần ở xung quanh của chúng ta thì những mùi vị đó nó đi tiến về sự thanh cao của nó rèn trui thân tiến. Nó còn thức giác được thì nó phải tự rèn trui và thăng tiến. Cái sự bồi nguì so đo của nó sẽ tiêu tan không còn dính lúu ở trong nội tâm nữa, nhứt trần bất nhiễm.

*“Thương nhau dịu dặt trấn an
Từ đời như đạo mỗi màn đều thanh”*

Mình thương nhau thì dịu dặt trấn an, dịu dặt cho đi tới xây dựng cõi mở thì nó thấy cái đó là không có đáng lo và không có đáng ngại. Từ đời, ở đời cũng vậy, cũng như đạo mỗi màn đều thanh, lúc nào chúng ta khai khẩu là trong thanh điển, hành động là trong thanh điển làm cái gì cũng thấy rõ nằm trong chơn lý.

*“Chung quy cũng phải thực hành
Hòa đồng muôn loại tâm thân hiểu hòa”*

“Chung quy cũng phải thực hành”: Các bạn tu đây là ở trong giới thực hành mà thực hành sửa tâm sửa tánh, sửa nguyên năng điển quang trong cơ tạng từ hạ, trung, thượng của bạn rồi hòa đồng muôn loại tâm thân hiểu hòa. Khi mà bạn sửa được, bạn mới hòa được, bởi vì trong này bạn có cái gì thì bên ngoài có cái nấy, mà bạn sửa được bên trong thì bên ngoài nó tương ứng. Trong cái tương ứng đó nó mới là đi tới cái hiểu hòa cho các giới, thì lúc nào chúng ta cũng có ở trong cái lượng từ bi, không ngoài cái

đường lối bí, trí, dũng mà chúng ta đã và đang thực thi tự bao nhiêu năm nay, phải sửa ta mới tiến được, không sửa không bao giờ tiến được, dùng lý thuyết xem sách đủ thứ, các bậc hiền triết, minh triết đã thành công. Chúng ta đọc sách nghe nó hay lắm nhưng mà chúng ta nói lại không hay, nhưng mà chính người đó nói lại là người khác nghe, nói ra người khác đều thích nghe nhưng mà chúng ta cũng nói nguyên văn vậy nhưng mà người khác nghe không hay, là tại sao? Cái điển giác chúng ta chưa có, còn người đó xuất âm thanh của họ ra thì thấy mọi con tim đều cảm động và ứng tiến. Còn mình nói y như lời nói đó ra thì không thấy cái tâm của họ cảm ứng ở chỗ nào. Cho nên, chúng ta cần phải

trong thực hành chứ bây giờ lý thuyết chép đi chép lại, nói năng qua lại cũng vô ích, đòi hỏi sự thực hành mà khi các bạn thực hành thì các bạn phải dụng chạm, dụng chạm với những cái bản tánh, tôi đã nói rằng tham, sân, si, hỷ, nộ, ái, ố, dục. Cái giới dục là ở hạ giới, cái giới đó là quan trọng nhất mà mọi người phải tự khắc phục.

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài Gòn ngày 31/7/1977)

Danh Sách Bạn Đạo Phát Tâm Ân Tổng Kính Sách, Đặc San Vô Vi

1.	Kim Anh Porter	California	\$100 USD
2.	Nguyễn Thúy Hoa	California	\$100 USD
3.	Ân Danh	California	\$100 USD

Mọi phát tâm đóng góp liên quan đến việc ân tổng xin vui lòng liên lạc về email : kinhsachvovi@gmail.com

Phát Tâm Ân Tổng Xin Điền:

- Tên Họ :
- Địa chỉ :
- Email :
- Điện thoại :
- Phát tâm số tiền :USD, CAD, EUR, AUD, Đồng
- Check money order xin đề: **VoVi Friendship Association of New York**

Và gửi về địa chỉ: **VoVi New York**
118 Pheasant Cir.
Brentwood, NY 11717

Kính thư,
Ban Kính Sách

HỒI ỨC VỀ ĐẠI HỘI 2

Hình trên là lúc Thượng Đế giảng diễn qua Đức Thầy trong đại hội Vô Vi kỳ 2 vào tháng 7 năm 1983 tại Montreal, Canada (Hình chụp từ video của trang mạng VoVilibrary.net).

A. BÀI HỌC VỀ THƯỢNG ĐẾ TRUNG THIÊN

Trung Thiên có hai khối văn và võ.

1. Ngọc Hoàng Thượng Đế bên võ.

Vị Thượng Đế bên võ này rất uy nghiêm:

- Trong sách TĐDK, khi ban ngọc chỉ, Ngài tên là **Ngọc Hoàng Đại Thiên Tôn Huyền Linh Cao Thượng Đế**.
- Đại hội kỳ 1 tuy tên có thêm **“Đại Thiên Tôn”** nhưng vẫn là vị Thượng Đế bên võ của Trung Thiên, có tính cách đại diện. Ngài nhắc đến Kim Thân, đến các tôn giáo khác (là người cai quản khối Địa Tiên).
- Trong đại hội 17, long vương đến châu.

2. Thượng Đế Trung Thiên bên văn.

Thượng Đế Trung Thiên là **chủ kho thanh điển mà các vị Phật dùng**, lấy xuống thế gian cho đệ tử. Về cấp bậc, vị này đứng trên Ngọc Hoàng Thượng Đế. Vị này là khối đại linh quang, nguồn cội của các linh hồn con người thế gian (tiểu linh quang).

Trích một đoạn trong đại hội kỳ 2:

- “Người trần mắt thịt dưới vòng Trời không hiểu hào quang của Thượng Đế, nếu tu siêu thoát sẽ biết lão là ai.
Cha đã giảng lâm, bàn bạc với các con biết bao nhiêu giờ phút khắc, ngày lẫn đêm...”

Trong đoạn trên có hai điểm để tạm kết luận đây không phải là Ngọc Hoàng Thượng Đế bên võ mà là Thượng Đế Trung Thiên:

- Không xưng danh chánh thức,
- Và câu nói **“bàn bạc với các con... ngày lẫn đêm”**: **Đức Thầy lấy thanh điển của Thượng Đế Trung Thiên ban cho bạn đạo ngày lẫn đêm**. Nếu là Ngọc Hoàng Thượng Đế thì các vị Thổ Thần, Long Vương đến châu ngày lẫn đêm rất phiền.

B. XÂY DỰNG CÁN BỘ

Đại hội kỳ 1 tạo dựng các cơ sở tu học bên ngoài. Kỳ 2, Bề Trên chọn lựa thành phần bạn đạo tham dự đại hội, cô lập trong cư xá một trường đạo, được Đức Thầy gọi là “trại cải tạo”, để ban thanh điển tối đa. Trong bài khánh thành thiền đường Northridge (Los Angeles), vài tuần sau đại

hội này, Đức Thầy nói *bạn đạo Vô Vi tu một năm (năm 1983) bằng 30 năm của các pháp khác.*

Tôi đến sớm vài ngày, ngụ ở nhà huynh NPY, sát vách nhà Đức Thầy (thiền đường Montreal của anh chị CVT, trưởng ban tổ chức đại hội), và nhận được nhiều thanh diện từ thầy, bạn. Một bạn gần đó rủ tôi sang nhà chơi, bàn chuyện đạo rất hăng hái. Khi về thiền đường ăn cơm chung với Đức Thầy, anh bạn của tôi thấy diện bộ đầu của tôi tối om thì rất giận, nhưng **Đức Thầy vẫn ôn tồn nói chuyện và phóng thanh diện cho tôi!**

Tôi là người sau cùng trong 4 bạn đạo Los Angeles được Đức Thầy xuống tóc trước đại hội. Tuy nhiên, so về chất và lượng thì bạn đạo từ Pháp lên kể ấn chứng đồng nhất, và nghe cũng nhiều thực chất. Mỗi bạn đạo kể ấn chứng đều được Đức Thầy minh luận. Ai cũng được thanh diện, và không bị chấm rớt.

Xây dựng ý chí và niềm tin tu học cho bạn đạo giống như xây một ngôi nhà tâm linh bên trong. Nếu vững chắc thì có thể chống chọi mưa gió trong thời gian dài. Trong đại hội này, Đức Thầy cũng xin với Bề Trên cung ứng hoàn cảnh tu học thích hợp cho bạn đạo Vô Vi.

Hướng Tâm

Kính Thông Báo: Được tin bạn đạo Nguyễn Thị Hai sinh năm 1930, là Mẹ của bạn đạo Hai Tấn ở Ngũ Hiệp - Cai Lậy - Tiền Giang. Đã hành pháp liên tục 25 năm, từ trần vào lúc 3h50' ngày 29/07/2014 (*Nhằm mùng 3 tháng 7 năm Giáp Ngọ*), hưởng thọ 85 tuổi.

Gia đình bạn đạo Hai Tấn thành thật tri ân các bạn.

C. ĐỨC THẦY

Một ngày trước đại hội, anh NPY dắt vài người trẻ chúng tôi đi ăn ở chợ Tàu để gặp một người bạn cũ của Đức Thầy kể về hoàn cảnh khó khăn của Đức Thầy.

Khi qua Pháp, Đức Thầy đi tắm nửa chừng bị cúp nước nóng. Đó là vào mùa Đông. Và cũng khi ở bên Pháp, khi nằm trong bệnh viện, Đức Thầy bị cho uống lộn thuốc. Chuyện đầu tiên do Đức Thầy kể. Chuyện thứ nhì do người bạn này kể (khi ông vào thăm Đức Thầy thấy mặt Đức Thầy đen thui) và đặt nghi vấn là có thể do các thể lực chính trị xen vào. Đức Thầy cần một chỗ riêng biệt để có thể gặp bạn đạo dễ dàng hơn.

Vài năm sau, bạn đạo hùn tiền mua cho Đức Thầy một căn hộ chung cư ở Atlantic City bên bờ biển phía Đông Hoa Kỳ. Sau vài năm, dời sang một căn rộng hơn cũng trong cùng chung cư.

Khuông bửu Vô

Los Angeles, ngày 15 tháng 7-2014

Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới

Lưu Ý: Bài viết cho mục “Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới” không ngoài mục đích giúp bạn đạo địa phương thông tin tới cộng đồng Vô Vi. Những tin tức này không phản ánh quan điểm của Tuần Báo Vô Vi. Ban Biên Tập Tuần Báo Vô Vi hoàn toàn không chịu trách nhiệm về nội dung của các bài viết này.

(Đại hội Vô Vi kỳ 2, ngày 3 tháng 7 năm 1983 tại Montreal, Canada)

HUẤN TỪ CỦA THƯỢNG ĐẾ

Người trần mắt thịt dưới vòng Trời không hiểu hào quang của Thượng Đế, nếu tu siêu thoát sẽ biết lão là ai.

Cha đã giảng lâm, bàn bạc với các con biết bao nhiêu giờ phút khắc, ngày lẫn đêm, để mong các con nổi vòng cứu thế. Rung động tâm hồn của các con để các con sớm ngộ nguyên lai bản tánh, hiểu các con nhiều hơn.

Các con,

Sự nặng trọc của các con là nặng trọc của Cha. Sự đau khổ của các con là sự đau khổ của Cha. Các con đã từng mến yêu Chúa, từng mến yêu Thượng Đế. Thượng Đế đã từng mến yêu các con không bao giờ rời bỏ. Sự cực nhọc lâm trần nặng trọc nhưng mà đem toàn điển quang để hướng độ các con qua ba ngày học tập. Do sự phát tâm mẫu nhiệm, các con đã hiểu đạo. Rồi đây về hành trì, tùy hoàn cảnh mà ngộ đạo, tùy tâm mà thức, tùy duyên mà độ. Nhiệm vụ đại phước đức diện kiến hôm nay, các con sẽ lần lần tìm ra Cha. Các con không còn xa lạ nữa, các con không còn sự dị biệt nữa. Số người nhỏ nhưng mà tâm đạo cao.

Cha chứng cho các con. Ban ơn cho các con sót kiếp trở về. Các con không nên mê loạn nữa. Không nên ở trong sự mê chấp nữa mà chôn sống phần hồn của các con. Đau khổ lắm các con, Địa Ngục đau khổ lắm các con. Ráng về quê xưa chốn cũ đi các

con. Vì sự mê loạn mà bất chấp Thượng Đế. Vì sự khinh thường mà quên Thượng Đế. Đau khổ vô cùng. Đến giờ phút lâm chung, con kêu Chúa làm sao được con.

Chúa đây con!

Một hành giả cống hiến suốt trọn đời, đã vì chúng sanh qua lệnh của Cha. Cha xét tâm mới mượn xác đàm đạo với các con. Tám từ xưa đến giờ hi sinh, chịu nhục mạ, chịu đủ thứ giày (*nguyên văn: vầy*) xéo tâm trần nhưng nó cũng vẫn tu để chứng minh cho các con thấy con đường về Nguồn Cội là chông gai, không phải tầm thường như thế gian. Các con đã phát đại nguyện nên đi, nên chấp nhận, nên học nhẫn học hòa, thực hiện Tình Thương và Đạo Đức của Thầy con đã trao chìa khóa cho các con. Cơ duyên này lưu lại thế để các con được học.

Một ngày nào Cha đem nó đi, các con làm sao tìm? Nó sẽ phải đi hóa độ nơi nơi, không phải dành riêng cho các con. Nhưng rồi nó sẽ phải chịu khổ cực đúng theo đại nguyện của chính nó: *hi sinh vì đạo pháp*. Các con sớm thức tâm để tránh sự mê lầm có thể đảo lộn tình thế chơn tâm của các con.

Đến đây cũng đủ rồi. Vậy các con nên tiếp tục trong buổi họp.

(Khuông bửu Võ chép)

Thư Từ Lai Vãng

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

Việt Nam 29-08-1996

Kính gửi đến Ban Biên Tập Led Weekly, 2 bài viết của bạn đạo ở quê nhà VN. Ước mong được trình lên Đức Thầy và được đăng lên báo Led Weekly.

Xin chân thành cảm ơn trước và kính chúc toàn thể anh chị em trong ban biên tập luôn an vui, khỏe và tu tiến, đồng thời đóng góp thật nhiều công sức trong việc truyền bá đạo pháp Vô Vi khắp năm châu thế giới.

Thân kính,

Thay mặt các bạn đạo VN

MVC

X, ngày 30/06/96.

Kính thưa Thầy,

Hôm nay, chúng con kính gửi đến Thầy buổi sinh hoạt đầu tiên đầy kỷ niệm của nhóm bạn đạo Y chúng con.

Kính thưa Thầy,

Thật là một ngẫu nhiên kết thành hiện thực, gần như cha Trời và Thầy đã thấu hiểu được nỗi niềm mơ ước của nhóm bạn đạo tự tu, tự tiến của chúng con, muốn nhóm họp lại mỗi tuần một lần để sinh hoạt học tập và chung thiền. Tuy nhiên chúng con lại không có người hướng dẫn và chưa được Thầy cho phép.

Như thường lệ của ngày Chủ Nhật, các bạn đạo đã lần lượt tập trung về điểm hẹn, chờ đến giờ chung thiền; mặc dù là mùa mưa nhưng khí trời lại mát mẻ, ôn hoà, tiếng cười của các bạn đạo vang lên như thoả mãn trước lòng quyết tâm cùng nhau tu học để sớm được thanh nhẹ.

Đúng 10 giờ, các bạn đạo đã chuẩn bị xong và cùng nhau chung thiền. Từ máy cassette, băng Niệm Phật của Thầy được phát ra, để trợ duyên cho chúng

con. Chúng con tuy không nhìn thấy được Thầy bằng xương bằng thịt, nhưng hằng ngày chúng con vẫn được nghe từng hơi thở ấm áp, từng giọng nói quen thuộc, quý kính của Thầy ngân vang niệm Phật, giảng dạy như chan hoà, dẫn dắt từng đứa con đang bơ vơ trong biển khổ trần đời.

Thật là bất ngờ, trong buổi sinh hoạt đầu tiên của chúng con, anh S L đã mời được anh Sơn, anh Thu (2 bạn đạo Việt kiều đang về thăm quê hương) cùng các bạn đạo ở L như anh B T, anh S, vài bạn ở B, S, D v. v. và dù đến muộn nhưng các anh chị đều nhập cuộc chung thiền. Đến 11 giờ, xả thiền và chuyển qua học tập Mục Bé Tám. Khi được biết anh S và anh T từng được ở gần Thầy, và có nhiều kinh nghiệm trong sinh hoạt đạo pháp ở hải ngoại, chúng con đã nhờ các anh hướng dẫn cách sinh hoạt Mục Bé Tám cho nhóm Y chúng con. Tất cả bạn đạo có mặt đều hưởng ứng nhiệt tình. Đây quả là một tiết mục sinh hoạt đạo pháp rất mới mẻ, sinh động, sôi nổi và hào hứng. Cũng chính nhờ nó mà đạo gần đây chúng con cảm thấy được mở mang thêm về trí đạo, và được vững vàng hơn trong niềm tin và ý chí tu học.

Sau đó, các bạn lại có dịp được trao đổi về đạo pháp với anh S và những thắc mắc của các bạn đạo chúng con đều được anh S trả lời một cách sáng suốt, trôi chảy và thoả đáng. Ngoài ra, trong buổi sơ giao này, anh S cũng đã trao tặng lưu niệm cho chúng con mỗi người 2 cuộn băng cassette đạo pháp: một băng niệm Phật, và một băng Hợp Thức Hoà Bình của Thầy.

Kể đến, tất cả đã dùng một bữa cơm chay thanh đạm ở ngoài trời; sau cùng, ngồi quây quần bên nhau thành một vòng tròn trong nhà để tiếp tục chuyện trò trao đổi cởi mở và cảm thông với nhau từ đời lẫn đạo. Mọi người đều cảm thấy an lành, ấm áp được thấm tình đạo pháp, mặc dù bên ngoài trời lại đang trút một cơn mưa tầm tã.

Buổi họp mặt chung vui sinh hoạt rồi cũng phải kết thúc, nhưng những kỷ niệm đầu tiên êm đềm,

thanh nhẹ vẫn lưu lại mãi trong tâm khảm của tất cả chúng con, như một niềm lành mà Cha Trời và Thầy đã ân ban.

Kính thưa Thầy,

Qua buổi sinh hoạt đạo pháp đầu tiên cũng như những lần chung vui sinh hoạt kế tiếp khác, chúng con không khỏi tưởng nghĩ và nhớ thương Thầy, tưởng nhớ đến những công lao hy sinh cực khổ của Thầy đã và đang từng giờ, từng phút, từng giây dạy dỗ, dìu dắt cho tất cả chúng con. Tiếng nói của Thầy như nhắc nhở, như vỗ về, đánh thức vào lòng từng đứa con một rằng hãy tu đi kéo không còn kịp nữa. Bởi thế cho nên, đa số các bạn đạo chúng con ở Y nói riêng, và ở Việt Nam nói chung, dù trong hoàn cảnh nghèo khó, vất vả trong cuộc sống, chúng con vẫn luôn luôn cố gắng hằng ngày hằng đêm lo tự tu tự tiến và tạo cơ hội cùng nhau sinh hoạt đạo pháp và chung thiện, để đền đáp trong muôn một công ơn của Thầy. Tuy nhiên, chúng con tự biết hiện giờ vẫn còn nhiều thiếu sót và yếu kém trong tu sửa, nên chúng con kính xin Thầy từ bi ban cho chúng con vài lời minh luận và dạy bảo, để chúng con được học hỏi và tiến bộ hơn nữa.

Trước khi dừng bút, chúng con kính chúc Thầy luôn luôn được an khang, trường thọ, và Thầy vẫn mãi mãi là ngọn đuốc soi sáng đường cho chúng con trở về Nguồn Cội.

Chúng con kính bái,
Nhóm bạn đạo Y,
Z, Việt Nam

Đại Hội Vô Vi Quốc Tế Kỳ 15 tại Thái Lan

Á Âu tương hội tương hoà
ÂU ca an lạc một nhà dựng xây
TUÔNG lai tiếp bước Tổ Thầy
HỘI quy Chơn Thức cao đầy Tình Thương

Thương yêu nay gọi đôi lời
Kính chúc Huynh Đệ khắp nơi vui hoà
Năm châu đoàn tụ một nhà
Quây quần sum họp chan hoà Diễm Thanh
VÔ VI Chơn pháp thực hành
Quán thông cởi mở tâm lành quang khai
Ngày nay tu học miệt mài
Ngày mai phát triển cao dày độ tha
Đền ơn Thầy đã ta bà
Bấy lâu thương trẻ bốn ba độ đời
Ơn Thầy sánh tựa biển trời

Chúng con nhớ mãi suốt đời không quên
Quyết tâm tinh tấn vững bền
Tu hành Đắc Pháp đắc đền hậu lai
Lòng thành kính nguyện hôm nay
Kính nhờ ân điển Đức Thầy chứng minh

NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT VẠN VẬT THÁI BÌNH

NAM MÔ LONG HOA GIÁO CHỦ CẢM ỨNG CHÚNG MINH

VN ngày 16-07-1996

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Reunion, ngày 5/12/96

Các con thương quý,

Thầy đã vui nhận được tin lành tin yêu của các con gởi đến, được biết tâm tư hớn hở của các con đã bắt đầu ướm nở sự thanh tịnh hướng về tâm đạo, tương ngộ cùng các anh em đã thực hành nhiều năm gìn giữ lòng tin yêu và tự phát triển tại quê nhà, có sự giao cảm điện năng của mọi tâm thức là vô cùng. Các con cảm thấy sự nhịn nhục là cần thiết, bao nhiêu năm thảng quắc của tâm thức, ước mong huynh đệ sẽ có ngày tương hội tâm giao bình đẳng trong xây dựng hướng về thanh tịnh mà tu.

Cảm ơn sự thông cảm của các con đối với sự khổ hạnh của Thầy đã mang xác phàm đi đây đi đó không ngừng nghỉ, mưu cầu có sự tái ngộ chung vui và hòa bình.

Các con đã ý thức được tự tu tự tiến là quan trọng, chính mình dần thân sửa đổi những lầm lỗi quá khứ, mong tái hợp trong tâm thức hòa bình tận độ quần sanh ở tương lai.

Ngày hôm nay các con bắt đầu ý thức được khối óc của các con là một khả năng trong vũ trụ, thực hành PLVVKHHBPP chỉ đem lại sự xây dựng cho chung chứ không bao giờ có ý niệm phá hoại, hướng Trời mà tu mới thật là người tu. Óc của các con là một ánh sáng trên mặt đất, ánh sáng tức là quân bình và thanh tịnh, ở thế gian này không có một người nào có khả năng sáng chế nó và không chế nó được. Vậy các con nên ý thức rõ óc tâm của các con là từ nguyên lý vô cùng mà hình thành, vậy các con nên thực hành đứng đắn, tự khai triển tâm thức của chính mình bằng một sự dày công và nhịn nhục, nhiên hậu mới đạt thành.

Thầy mang xác làm người, cũng thiếu thốn đủ mọi mặt nhưng sự cương quyết và thành tâm tu tiến của Thầy vẫn đi được khắp năm châu. Những việc làm của Thầy đã chứng minh cho các con thấy rõ thanh quang của càn khôn vũ trụ lúc nào cũng hỗ trợ cho những tâm linh tự khai triển trực giác của chính họ để tiến tới vô cùng, nhiên hậu hội nhập vào khối Đại Linh Quang của vũ trụ. Các con tu trong khổ thì mới có cơ hội tiến tới sự chánh giác của nội tâm. Khổ, khổ, khổ mới bước vào biên giới của Phật Pháp. Nay các con đã và đang trong hoàn cảnh đó mà hành triển, dày công tu luyện thì mới thấy được đường đi không sai lầm, thực hành trong dũng mãnh mà tiến hóa, bất chấp ngoại cảnh, khai triển nội tâm mà tự tiến.

Hành trình khai triển khắp muôn dân
Tận độ quy y tự góp phần
Xây dựng đạo đời không chậm trễ
Thực hành chơn pháp tiến chuyên cần.

Chúc các con vui tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

PS: Anh S là một tiên sĩ, bằng lòng học ngu để tự tu tự tiến. Vậy các con nên noi gương lành mà hành sự.

Thi Ca của Đức Thầy

Montreal, ngày 17 tháng 5 năm 1980

PHỤ ÁI 19

Hóa thân tại thế luân luân chuyển
Ngộ pháp dựng xây đạt pháp huyền
Đường đạo đường đời chung giác tiến
Khai thông tứ đại hợp huyền thiên.

Huyền thiên hóa giải triền miên
Cảnh đời cảnh đạo pháp xuyên nhơn tình
Lý kia phân giải đẹp xinh
Tình kia úp mở tạo duyên thế tình
Tu thời thức giác tự minh
Tinh vi đời đạo duyên tình quảng khai
Tiến trong đà tiến tiến hoài
Cảm sai tự giác lập đài phân minh
Tiếp thu chơn pháp chơn tình
Sống trong lẽ sống quy hình giác chơn
Lý kia chuyển hóa chẳng sờn
Tâm kia lại rõ đặc ơn Phật Trời
Thanh bình cảm mến nơi nơi
Trời cao bể rộng đời đời dựng xây
Xét tâm thắng cảnh làm thầy
Sửa cho phù hợp thơ ngây chẳng còn
Vững bền giữ lấy lòng son
Thương cha kính mẹ vuông tròn dựng xây
Thành tâm học hỏi hằng ngày
Chu trình tiến hóa đổi thay liên liên
Thực hành ngộ pháp đạt duyên
Quy về nguồn cội đạt huyền chánh tâm.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

THIÊN ĐƯỜNG DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*
Minh Giải *Lương Sĩ Hằng*

Hồi Ba Mươi Hai (tiếp theo)

DẠO ĐIỆN TAM QUAN BÁI HỘI THỦY QUAN ĐẠI ĐẾ

...
Tế Phạt: Trò ngoan chớ ưu sầu, đã có lão tăng đây chẳng lẽ còn sợ không có duyên có chốn hóa độ sao? Y bát chân truyền trong tay, khắp chốn là đạo tràng, lo thực hiện trách nhiệm chung sao cho được tốt đẹp, đi một bước tính một bước. Bữa nay báii yết đức Đại Đế con nên nhân cơ hội này hỏi đạo cho thật nhiều.

Dương Sinh: Thưa vâng. Kính hỏi đức Đại Đế, ý nghĩa của Thủy Quan là như thế nào?

Đại Đế: Tôi là Đại Đế Thủy Quan Giải Nguy Tam Phẩm Hạ Nguyên, chuyên giúp người đời giải trừ tai ương nguy khốn, nhưng tại sao tôi lại làm chức vụ giải nguy? Bởi vì người đời đều bị bụi bặm ô nhiễm, tội ác đầy mình cho nên biến thành tội nhân. Các tội phạm ở trần gian đều bị chế tài bởi hình phạt do luật trời sắp đặt, những luật vô hình của trời con người được thấy rõ nhất là khi mưu sự mà chẳng thành, bệnh ma quỷ buộc thân cầu chẳng dứt, kiếp sống nguy nan không hết, cảnh tình thống khổ tả không thấu nên hiện thời tôi được quyền lo việc giải nguy. Tất cả bệnh tật hoạn nạn... đều gọi là “tai ương nguy biến”, chữ “tai” thuộc bộ hỏa, ý là tai nạn do lửa sinh ra cho nên phải lấy nước chế ngự nó. Thủy Quan như nước sông biển có thể trừ hết mọi ô uế, tẩy sạch mọi thống khổ, hóa giải hết ân oán, tất cả các nỗi nguy khốn của kiếp sống tiêu tan, tâm thân được trong lắng mát mẻ tươi vui tiếp tục sống còn lớn mạnh, cho nên đời có nói: “Có rót xuống sông biển tất cả mới được đổi mới”. Do đó hi vọng dẹp sạch mọi nỗi bất bình oán hận cùng các dấu vết tội ác ô uế ở cõi thế gian, và có như vậy thì tai ương nguy khốn ở trần thế mới tiêu trừ nổi.

Dương Sinh: Đức Đại Đế dùng nước tẩy trừ những tai nạn thống khổ ở trần gian, tưới đất khô cằn, công

đức vô lượng, đệ tử xin cung kính dâng lễ. Tuy nhiên còn nhiều chỗ chưa được thật tỏ tường, mong Đại Đế ban lời chỉ giáo để giúp người đời phương pháp giải nguy.

Đại Đế: Đã sinh làm kiếp người chẳng khác gì thuyền trôi trên biển, sóng dập gió vùi nổi chìm bất định, nhớ thuở ấu thơ chập chững mới biết đi, té lên té xuống chân xước máu chảy. Khi lớn lên vật lộn với cuộc sống, mồ hôi đổ ra như tắm, vận dụng hết tâm trí, thân tâm lao lực không chịu thấu tôi lấy nước nóng giải trừ sự mệt mỏi, dùng nước lạnh lay tỉnh sự hôn mê, thường thường thêm dầu thêm khí cho thân được khỏe khoắn. Gặp lúc quá căng thẳng tôi đẩy bớt sức nóng ra ngoài cơ thể để duy trì nhiệt lượng được quân bình tránh bị thiêu hủy. Người ta cũng như máy xe hơi, chạy trên đường đời có kính chiếu tiền chiếu hậu sự nguy hiểm lúc nào cũng nhìn thấy. Sự sinh tồn của nhân loại là kế tục đời sống của vũ trụ, vì trời đất quyết tâm phát huy chính khí đại đạo cho nên với tam tài, tài nhân tức loài người quý hơn cả, tam quan là thiên, địa, thủy; thủy quan tức là nhân quan, người là thể, là chất của máu thịt rất dễ bị thương tổn thiệt hại. Bởi vậy Thủy Quan phải tùy thời giải nguy, hi vọng chúng sinh gặp lúc số kiếp nguy nan hãy niệm tên thánh của tôi tức thì được hóa giải liền.

Dương Sinh: Tâm Đại Sư quá từ bi, khiến mọi người cảm động, thể nhân nghĩ là không gặp nguy khốn tai ương như vậy là không biết đạo, thưa đức Đại Đế có thể ban lời chỉ dạy được không?

Đại Đế: Trời không giáng tai họa, sợ nhất là tại người tự tạo tai ương, đạo giải nguy tai họa không có cách nào khác hơn là: “Giữ mình cho thanh bạch ắt thân sẽ tránh được nguy khốn”. Nếu như gặp tai

ương phải thực tâm sám hối, thi hành đạo thiện chớ tái phạm điều ác thì Thủy Quan sẽ giải nguy cho.

Dương Sinh: Người đời gặp nguy khốn khổ sở, đức Đại Đế làm cách nào hóa giải?

Đại Đế: Con sông ngoài kia nước của nó có công giải độc trừ họa, có thể nói là thần thủy, Dương Sinh hãy định thần nhìn coi sẽ thấy ngay sự ảo diệu bên trong của nó.

Dương Sinh: Định thần nhìn, trong sông thấy có nhiều nhân vật nhỏ bơi lội, thưa họ là ai?

Đại Đế: Người đời gặp hạn sao cô thân, quả tú, chết không có con cháu nối dõi, quá thống khổ, vì kiếp trước họ không tu cho nên kiếp này mới gặp nạn đó. Nếu các thiện nam tín nữ chịu sớm tối tắm rửa tĩnh

tâm kiên nhẫn đốt nhang đọc kinh sám hối giải trừ tội lỗi thì nguyên thần của các tội hồn đó có thể tắm gội tại sông này để nhẹ bớt đau khổ, dần dần thoát khỏi khổ đau.

Tế Phạt: Đức Thủy Quan Đại Đế từ tâm đã ân ban nhiều lời chỉ giáo vàng ngọc, đức Tam Quan Đại Đế chủ tể ba ti thiên, địa, thủy (*nhân*), trách nhiệm nặng nề, ban phước giải trừ tai ương nguy khốn, tất cả đều hết lòng nghĩ tới sự lợi ích của chúng sinh. Có thể nói là lòng dạ Tiên Phật, công đức lớn lao, do đó phút này chúng tôi tới diện Tam Quan diện kiến đức Tam Quan Đại Đế để kính cảm lắng nghe lời Thánh dạy bảo.

(còn tiếp)

